

کنر، سرزمین دردمند، از اشغال تا اشغال

ولایت کنر، یکی از ولایات کوهستانی با مردم زحمتکش و نادار است که همیشه به خاطر موقعیت جغرافیایی اش در تیررس نیروهای ضد زحمتکشان و بخصوص اشغالگران و عمال پوشالی آن قرار داشته است. 31 حمل 1358، «خلقی» های جنایتکار در یک روز بیش از 1260 هموطن زحمتکش کنری ما را در منطقه کرهاله تیرباران کردند و بعد آنها در گورهای دسته جمعی دفن کردند. روس ها، در زمان اشغال کشور ما از بمباردمان بیرحمانه این ولایت خودداری نکرده است.

جهادی ها (بخصوص حزب اسلامی گلبدین) با قساوت و بیرحمی، مردمان این ولایات را شکنجه و زجر داده اند و طالبان فاشیست با خرمستی های مذهبی شان، کنرهای را به قرون وسطایی رجعت داده اند و در این میان اشغالگران امریکایی، در کنار چند ولایت دیگر، بیشترین کشتار را در این ولایت انجام داده اند، این کشتار شامل بخصوص اطفال و زنان بوده است.

مردم زحمتکش کنر، در حال حاضر زیر ستم امپریالیست های اشغالگر، دولت پوشالی، گروپ های جهادی و طالبان خرد و خمیر می شوند. توده های کنری از این همه جنایت به ستوه آمده و همین است که اعتراضات شان را به شکلی از اشکال تبارز می دهند. در این میان در این اواخر شعار های «نه امریکاییان، نه جهادیان، نه طالبان؛ یوازی آزاد او خپلواکه افغانستان»، «روسی او امریکایی بشکیلاکگران د افغانانو دبنمان»، «د کرهاله د شهیدانو یاد د بشکیلاکگرو او تالی ختو په رتلو سره پرتمین ساتو»، «هفت و هشت ثور روزهای غارت و جنایت»، «یاد شهدای کرهاله را با چخ کردن اشغالگران و دست نشاندگان آن شکوه مند می داریم» و «نه امریکایی ها، نه جهاد ها، نه طالبی ها، افغانستان آزاد و مستقل» در مرکز ولایت کنر بروی دیوارهای به رشته تحریر آمده که اینجا، گزارش تصویری آن ارائه می شود.

